Resumé

Tato diplomová práce se zabývá institutem vazby, jakožto zajišťovacím institutem. Jedná se o do značné míry kontroverzní institut, jelikož jeho užitím dochází ke střetu zájmu orgánů činných v trestním řízení na dosažení účelu trestního řízení a práva osob na osobní svobodu zaručeného Listinou základních práv a svobod, přičemž na obviněné musí být pohlíženo jako na nevinné v souladu se zásadou presumpce neviny.

Cílem diplomové práce je podat ucelený pohled na současnou právní úpravu institutu vazby a taktéž na problémy s tímto institutem spojené. Práce je členěna do celkem 7 kapitol včetně úvodní a závěrečné kapitoly. Druhá kapitola pojednává o historickém vývoji právní úpravy vazby, přičemž největší pozornost je věnována trestním řádům z let 1873, 1950 a 1961. Současnou právní úpravu obsaženou v trestním řádu č. 141/1961 Sb. shrnují třetí a čtvrtá kapitola, jež se věnují materiálnímu a formálnímu vazebnímu právu. Ve třetí kapitole je velký prostor věnován samotnému vymezení pojmu vazby, vazebním důvodům a alternativním opatřením nahrazujícím vazbu. Kapitola čtvrtá se zabývá rozhodováním o vazbě, institutem vazebního zasedání a délkou trvání vazby.

Samostatná kapitola je věnována vazbě v řízení ve věcech mladistvých, jelikož užití tohoto institutu obsahuje určitá specifika spojená s vyšší hrozbou negativních důsledků užití vazby než v případě dospělých obviněných.

Aktuální problémy institutu vazby shrnuje kapitola šestá. Pozornost je věnována zejména novému institutu elektronické kontroly obviněných, jakožto alternativnímu opatření nahrazujícímu vazbu, které bylo do trestního řádu zakotveno v roce 2016, problematice nepřiměřeně dlouhého trvání vazby, právům obviněného ve výkonu vazby, právu obviněného být slyšen, přičemž kapitola je zakončena krátkým pojednáním o vhodnosti institutu obligatorní vazby.